

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — KA Finanz AG κατά Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

(Υπόθεση C-483/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση της Ρώμης — Εφαρμοστέο δίκαιο — Διασυνοριακή συγχώνευση — Οδηγία 78/855/ΕΟΚ — Οδηγία 2005/56/ΕΚ — Συγχώνευση δι' απορροφήσεως — Προστασία των πιστωτών — Μεταβίβαση του συνόλου της περιουσίας, ενεργητικού και παθητικού, από την απορροφώμενη στην απορροφώσα εταιρία)

(2016/C 211/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KA Finanz AG

κατά

Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Διατακτικό

1) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι:

- το δίκαιο που έχει εφαρμογή, κατόπιν διασυνοριακής συγχωνεύσεως δι' απορροφήσεως, επί της ερμηνείας, της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων, καθώς και των τρόπων λύσεως μιας συμβάσεως δανείου, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη συμβάσεις δανείου, συναφθείσας από την απορροφώμενη εταιρία, είναι το δίκαιο που είχε εφαρμογή επί της συμβάσεως αυτής πριν την εν λόγω συγχώνευση·
- οι διατάξεις που διέπουν την προστασία των πιστωτών της απορροφώμενης εταιρίας, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, είναι οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας στην οποία υπέκειτο η εταιρία αυτή.

2) Το άρθρο 15 της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1978, βασιζομένης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης και σχετικά με τις συγχωνεύσεις των ανωνύμων εταιριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι παρέχει δικαιώματα στους κομιστές αξιολογίων, πλην μετοχών, από τα οποία απορρέουν ειδικά δικαιώματα, αλλά όχι στην εκδότη των τίτλων αυτών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 46 της 9.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Sparkasse Allgäu κατά Finanzamt Kempten

(Υπόθεση C-522/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ρύθμιση κράτους μέλους που επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα την υποχρέωση να κοινοποιούν στη φορολογική αρχή πληροφορίες για τα περιουσιακά στοιχεία πελατών που απεβίωσαν, ώστε να εισπραχθεί ο φόρος κληρονομίας — Εφαρμογή της ρύθμισης αυτής στα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο το τραπεζικό απόρρητο απαγορεύει, κατ' αρχήν, μια τέτοια κοινοποίηση)

(2016/C 211/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sparkasse Allgäu

κατά

Finanzamt Kempten

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία επιβάλλεται στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν την έδρα τους στο κράτος μέλος αυτό η υποχρέωση να αναγγέλλουν στις εθνικές φορολογικές αρχές τα περιουσιακά στοιχεία που είναι κατατεθειμένα στα εγκατεστημένα σε άλλο κράτος μέλος μη ανεξάρτητα υποκαταστήματά τους, είτε βρίσκονται υπό τη διαχείριση τέτοιου υποκαταστήματος, σε περίπτωση θανάτου του ιδιοκτήτη των περιουσιακών αυτών στοιχείων που είχε την κατοικία του στο πρώτο κράτος μέλος, όταν στο άλλο κράτος μέλος δεν προβλέπεται παρόμοια υποχρέωση αναγγελίας και τα πιστωτικά ιδρύματα εκεί υπέχουν υποχρέωση τηρήσεως του τραπεζικού απορρήτου, το οποίο προστατεύεται διά της επιβολής ποινικών κυρώσεων.

(¹) EE C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Udine (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κινήθηκε από την Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., υπό εκκαθάριση

(Υπόθεση C-546/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Οδηγία 2006/112/EK — Αφερεγγυότητα — Διαδικασία προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού — Μερική εξόφληση απαιτήσεων ΦΠΑ)

(2016/C 211/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Udine

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C., υπό εκκαθάριση

παρισταμένου του: Pubblico Ministero presso il Tribunale di Udine

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και τα άρθρα 2, 250, παράγραφος 1, και 273 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, δεν αντιτίθενται προς εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη, η οποία έχει ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έμπορος ο οποίος τελεί σε κατάσταση αφερεγγυότητας μπορεί να υποβάλει ενώπιον δικαστηρίου αίτηση προληπτικού συμβιβασμού, προκειμένου να εξοφλήσει τις οφειλές του μέσω ρευστοποιήσεως της περιουσίας του, με την οποία προτείνει μερική μόνο εξόφληση οφειλής φόρου προστιθέμενης αξίας, στηριζόμενος σε βεβαίωση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα κατά την οποία, σε περίπτωση πτωχεύσεως του εν λόγω εμπόρου, δεν θα εξοφλούνταν μεγαλύτερο ποσοστό της συγκεκριμένης οφειλής.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.